

Przednutka

Przednutka jest ozdobnikiem występującym w dwóch zasadniczych rodzajach: jako przednutka długa i przednutka krótka

Przednutka długa, *appoggiatura* (od *appoggiare* – wspierać), notowana jest za pomocą małej nutki bez przekreślenia. Odbiera ona połowę wartości rytmicznej [nucie](#) głównej i zabiera jej [akcent](#). Stosowana była przede wszystkim w okresie [klasycyzmu](#), obecnie nie jest używana, lecz wypisywana nutami głównymi.

Przednutka krótka, *acciaccatura* (od *accasciare* – kruszyć, zgniatać), notowana jest jako mała przekreślona ósemka. Nie zabiera ona akcentu nucie głównej. Acciaccaturę należy wykonać jak najszybciej. Najczęściej przednutka krótka występuje jako dolna lub górna sekunda nuty głównej, ale w istocie nie ma na to reguły i czasem spotyka się najdziwniejsze [interwały](#) (choć jeśli to nie będzie sekunda, to najpewniej oktawa).

Drobne nutki to zwielokrotniona przednutka krótka. Nutą główną nadal ma akcent, a całą grupkę nutek należy wykonać jak najszybciej.

Przednutki krótkie zabierają najczęściej czas trwania nucie, przy której stoją, ale bywa, że odbierają trochę czasu nucie poprzedzającej. Wtedy jednak na ogół to się wyraźnie notuje: albo przednutka występuje przed kreską taktową, a nuta główna – po, albo łączy się przednutki łukiem z nutą poprzedzającą, nie z kolejną.